

מסורת הש"ס

(א) ס"א עליון, (ב) שבת קור:
(ג) בס"א: דעתו,
(ד) גי' מהר"מ דאמרי' כמו
וכו'.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כגרים
מלמטה כפחות: (ג) תוס'
מכרי' לא כלמטה כיותר
מכרים: (א) בא"מ מעלמ'
אחי ועד כגרים כו' כגרים
מלמטה עדד כו' כיותר
מכרים ומשני לא כגרים
מלמעלה:

תום' הרא"ש

מחמיתו דומה נחמיה המין חמה זו:
נתעסקה שאני דכיון דנתעסקה
 צמין אדום היכי תליין מיה כהם
 שחור אצל נמאלץ צמין היי אדום
 תולה כהם שחור דלאחרין כי
 היכי דניתן? עליה האי מין בדלא
 ידעה הכי נמי הוה עלה מינא
 אחרינא ולא ידעה: לא להקל על
 דברי תורה. האי דגזור רבנן כבתמיס
 להחמיר על ד"ת שלא להקל בזה
 גמורה ומיחו כחמים עלמן דרבנן
 ואוליין בהן לקולא ותליין בהן מדי:
כסא ארוך מנערף. לכגריס ועוד:
משוך כל דהו עומא. דכיון דלמך
 משוך מגופה אחי ובמשיכה תליא
 עומא אפילו בחדרדע טמא. לעומס.
אפי' לבדי אלעזר צדי ירורף. ופי
 אמר ר' אילעזר. משוך דהי מגופה
 אחת. צעד. שבדקת זו: אצל כהסם.
 שעל חלוקה גריס ועוד צעיין:

הדרן עלך הרוואה כתם

טויף דמים למטה. כלומר קטנים: למעלה. גדולים: כגרים
 מלמטה. ^(ה) צפחות מכגרים ותליין: נמצא עליה כגרים ועוד.
 דהלכתא כרז חסדא דמיקל: כיון דבעלמא. היכא דליכא ועוד
 תליא כגרים במאכלות השתא נמי תליא האי גרים במאכלות אחרינא:

גנעטעסעס כגרים. דס פֿכור אָל
 קילור: אָלס האָל גנעטעסעס תּילאָ.
 כגרים כּדס פֿכור ועוד דס מאַכונג
 הוה: מאָי נמימראָ. פֿאָ אָפּילו
 תּילאָ כגרים כּפֿור אַכתי פֿאָ ליה
 גרים ועוד: מוּ דסימאָ שְׁקול
 כגרים עוד: פֿכור ושדי צי מאָצי:
 נמאָל עליה מין אַחד. מדבר הדומה
 לכּתס כּגון קילור אָל שרף ואחר כּך
 נמאָל על חלוקה כּתס אָפּי אין
 מראיתו דומה לאָתוּ המין מולה צו:
גנעטעסעס שאַני. דכּיון גנעטעסעס
 צמיין אָדוס היכי תלינן ציה כּתס
 שחור אָלס נמאָל עליה מין אָדוס
 מולה צה כּתס שחור דאָמרינן כי
 היכי דניתן? עליה האָי מין כּדלס
 ידעה היי נמי הוה עליה מינאָ
 אַחריינאָ וּלס ידעה: לאַ להקל על
 דברי פּורס. האָי גזוזר רבנן כּתמסיס
 להחמיר על ד"ת שֵׁלס להקל כּדנאָ
 גמורה ומיהו כּתמסיס ענמך דרבנן
 ואזלינן בָּזן לקולס ותלינן כּכל מדי:
כּתס אָרוך מאַטראָ. לכגרים ועוד:
משוך כּל דכוּ עמאָ. דכּיון דאָמר
 משוך מגופה אַחי ובמשיכה תּילאָ
 טעמאָ אָפּילו כּכּחדל טמאָ: **לעולס**.
 אָפּי לרבי אליעזר צעי זירוף: וּכּי
 אָמר רבי אַליעזר. משוך ודאָי מגופה
 פּתּילאָ. כּדנאָ: שְׁבדקת צו: אָלס כּתסס.
 שַׁל חלוקה כגרים ועוד צעינן:

הדרן עלך הרוואה כתם

הרואה כתם פרק שמיני נדה

נפ.

בַּח אַ (מִי) פֿ"ט מַהֲלִי
אִיסוּרִי צִיֵּאָה) סַמָּג
לְאִוִּין קִיָּא טוֹשֵׁעַ יוֹדֵד סִי
קָל סַעִי ז':
בַּח בַּ מִי שֶׁסֶּהֱלִי כִג סַמָּג
שֶׁסֶּהֱוַעִי שֶׁסֶּהֱוַעִי

כח:
 ל ג מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי כ:
 לא ד מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי כג:
 לב ה מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי כד:
 לג ו מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי כה:
 לד ז מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי כו:
 לה ח מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי ח:
 לו ט מיי שם ה' כ מוש"ע
 שם קעי ט

תום' הרא"ש (המשך)

מדלת כניסה של מאכלים
הכניסו בנשאר בו גריס ועוד
הדקטקטקטקטקטקטקט
היה תזניג תזניג דאפי' כהני
מטמאה: תתקענה כהני
ונמצא על הכניסה ועוד.
ששני גריסין מביעים ליה אי
היה דוקטקטקטקט
היה משוט דאפי' כהני
המספקת ליה דילמא טמא
היה דהה' כהני למביע
תתקענה כהני כהני
ונמצא על הכניסה ועוד אי
היה פשיטא ליה שניה
היה א"כ כהני קלוי' מהי
תתקענה כהני כהני
בו מרובה. נמצא עליה מין
היה חתול בו מין הרואה
וכן שחור וזהו מין אלוספק
כבהבם כן שחור למעלה
מין חתול: כן כהני חתם
שחור. לפי מה שרצו
לפשטו מכאן דלפילי אי
שחור שחור שחור שחור
חילוקין בין כהני ועוד. ור' **א**
אליעזר בן אבהו דשחור על
שחור טמא אפי' על חזקה
או על דאס' דלפילי. וזכוריה
שעתינן משמע דרי מסיק
לפילי וכן על שחור מהחיה
שחוראליהו כהני כרבעין
למביע שחור וזו הוא
החומר גדולה אם נטמא
כחם שחור כחם שחור
ספקתהו הכחם ר' אליעזר
היה דאפי' כהני שנייה
ששני ב' קאמר ר' אליעזר
בן דודקטקטקט אכל כהני
לא קימא אר' לפי המסקנא
כחם שחור שחור שחור
היה שחור טמא אפי'
היה שחור טמא אפי' דהיה
שחור טמא אפי' דהיה

ה'ין בה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תליין בעציון כגרים: פ"ה למטה קטנים למעלה גדולים תליין צעליון הגדול דם מאכולת עד כגרים מאי לאו עד כגרים כלמטה ו) פסחות מכגרים לא כלמעה ציור מכגרים וזהו מיהא אמאי נקט למעה ולמטה הוה ליה למנקט גדולים וקטנים ועוד היכ משמע ליה למטה מאי אולמיה ממחיתין ועוד דלא הוה ליה למנקט כלמעה ולמטה והדא הוה למימר כפחות מכגרים ויותר מכגרים לישנא דנקט עד הכא ונראה לי דה"פ למטה למטה מן החגור למעה למעה מן החגור תולה צעליון אותו שלמטה נתלה צעליון ד) דשמא כמו צעליון מעלמא אחי תחתון נמי מעלמא אחי ו) ועוד כגרים נתלה צו וקאמר מאי לאו כגרים למטה דעד כגרים דקמיי דתחתון עד כגרים תולה צעליון שממקום שצא העליון צא התחתון מכלל דאי לאו עליון מטמיון ליה ולא תליין דם מאכולת אלמא כגרים כיותר מכגרים ומשני לא כגרים ולמעה כלומר תולה תחתון צעליון כשהעליון עד כגרים ולמעלה למטה קחשין כשעליון ג' גריסין או שני גריסין עד כגרים שאז אין לנו תולין עליון דם מאכולת אלמא מעלמא אחי אז נתלה צו התחתון ומיירי כשתחתון יותר מכגרים אלמא אם היה העליון כגרים אז לא יהיה התחתון טהור שאין רגלים לדבר דלמא דם זה מעלמא שהרי העליון יש לתלותו דם מאכולת: **נתעסקה** בכגרים ונמצא ע"ה כגרים ועוד. אור"י הוא הדין נתעסקה פסחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דכלל צעיר וז' דלין לומר דבהא פשיטא ליה דאינה תולה אפי' לרבי ינאי דא"כ כי פשיטא קמן לאו ככה"ג לוקמה בשנתעסקה פסחות מכגרים דפשיטא ליה דאינה תולה אלמא דואי ככל ענין צעיר: **נמצא** ע"ה מין אחד. פ"ה מדבר הדומה לכתם כגון שרק או קילור דהא דואי מעלמא אחא תולה צו כמה מיין כתמים ואינה מכרת אם דם היא ור"י מפרש נמצא שמנאה מין אחד למעה מן החגור תולה צו כמה מינים שלמטה מן החגור משום שכמו שהעליון דואי מעלמא אחא כך נאמר תחתון מעלמא אחא:

הדרין עלך הרוואה כתרם

הדרך עלך הרואה בתם